

derledes, end de kunde forsvare. — Endnu een Ting maa jeg henlede Opmærksomheden paa, og det er, hvor vanskeligt det vil stille sig med Taxationerne paa saadanne Steder, hvor Kjøbstæder og Landcommuner grændse op til hinanden. Idetmindste er det vist, at i den Commune, hvor jeg er fra, medfører Grændseforholdet meget store Stridigheder i saa Henseende, idet der er Eiendomme, som ganske maae betragtes som Kjøbstadetiendomme, men som ligge paa Landcommunens Grund, og der derimod er andre Eiendomme, som i Virkeligheden ere Landetiendomme, men dog høre ind under Kjøbstadcommunen, og som ere afsurede under Landet, uagtet de ligge paa Kjøbstadgrund; saaledes er der mange forskjellige Forhold, der ville herede Vanskelighed. Jeg mener derfor, at der bør gives Regler i saa Henseende. Vel veed jeg, at naar Loven af 1863 bliver gennemført, vil det Vanskelige blive fjernet, idet jo da Grændserne ville blive regulerede; men det er tilvisse paa mange Steder vanskeligt og svært at faae det ordnet.

Saffner: Den ærede Landssthingsmand, der først havde Ordet (Dirig), sølte sig ikke tilfredsstillet ved, hvad der er udtalt i de Lovforslaget ledsagende Motiver med Hensyn til Retsbetjentenes hidtilværende og deres fremtidige Stilling til Taxationerne. Jeg kan ikke være enig i denne Ansættelse, men maa tværtimod finde, at Lovforslaget vistnok har truffet det Rette ved at foreslaae Taxationscommissionerne udnævnte og sammensatte paa den Maade, som skeet er. Jeg skal ikke her gaae ind paa en nærmere Undersøgelse af, om der hidtil har været tilstaaet Retsbetjentene en for stor Umyndighed ved at overlade dem Udmeldelsen af Taxatorer; men, naar der skal være faste Taxationsmænd omkring i Communerne, saa troer jeg, at det er naturligt og stemmende med vor hele Udvikling, at man overlader Balget af dem til Communalbestyrelserne i Stæderne og Amtsraadene paa Landet. Jeg er ogsaa fuldstændig enig med Udskafet i, at Formanden skal vælges blandt de udmeldte Taxatorer, og kan ikke tiltræde, hvad der er anført af det ærede Medlem for 11te Kred (Nielsen), at

det Naturlige vilde være, at overdrage Bedelsent af Forretningerne til Retsbetjentene, Retsbetjentene skulde ganske vist ikke deeltage i selve Taxationen af Eiendommene, men derimod alene sørge for, at Formerne blive overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter, og at disse i det Hele taget blive tagttagne og overholdte. Men at denne Form, for hvis Skyld man altsaa vil bibeholde Retsbetjenten, bliver tagttaget af vedkommende Formand, selv om han ikke er særlig juridisk uddannet eller har fuldt udtømmende Kundskab til Lovgivningen, derfor troer jeg, at man meget let kan sørge ved at indføre den i Instructionen De Taxationsforretninger, som ere komne mig for Die, og som have været ledede af Retsbetjente, ere alle, kan man sige, støbte i een Form, og denne Forms Sagttagelse kan man opnaae uden Retsbetjent. At han skulde have nogen særlig Kundskab til denne Slags Sager, kan jeg heller ikke indrømme. Den Retsbetjent, der har en lang Praxis, vil vel have erhvervet en saadan, men den nylig ansatte har den ikke, og Retsbetjentens Fuldmægtig, som meget hyppig anvendes til disse Forretninger, vil, naar han er ny paa Contoiret, heller ikke være i Besiddelse deraf. Jeg er viselig ikke af dem, som ønske, at man skal overdrage Alt til Communalbestyrelsen og Amtsraadet; men, som sagt, her troer jeg, at man har truffet det Rette ved at gjøre det. Jeg kan derfor fuldstændig samstemme med det ærede Medlem her bagved (Nielsen), og det ærede Medlem ligeoverfor (S. Petersen) i, at det vil være rigtigt at give Sogneraadet Leilighed til at vælge eller idetmindste foreslaae Amtsraadet Mænd, som det anseer særligt skikede til at udnævnes til Taxatorer. — En væsentlig Indvending ved Lovforslaget er anført af det ærede Medlem her ligeoverfor (S. Petersen), at det nemlig i store Amtsraadskredse vil medføre betydelig Beføstning for de Laansøgende, naar de skulle benytte navnlig Formanden i Taxationscommissionen, og det vil jo blive Tilfældet, naar der er Spørgsmaal om Laan, der overstige 2000 Rd. Nu er det ganske vist, at jo mere Formanden benyttes, desto mere Praxis vil han erhverve; men Hensyn til Behoernes Tarv